

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 3P/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820200016
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kurjaková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2020:5820200016.2

Uznesenie

Okresný súd v Námestove vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti A.: R., nar. XX.XX.XXXX a Y., nar. XX.XX.XXXX, maloleté deti bytom u matky, v tomto konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, soc. vecí a rodiny Námestovo, deti rodičov: matky - J. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. T., N. XXX a otca - T. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. T., N. XXX, toho času bytom R. F. XXX/XXX, A. X., A. N., v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu rodičov, takto

rozhodol:

I. Maloletý R. A., nar. XX.XX.XXXX a mal. Y. A., nar. XX.X.XXXX sa dočasne zverujú do osobnej starostlivosti matky, s tým že maloleté deti budú zastupovať a spravovať ich majetok obaja rodičia, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 3P/20/2020.

II. Otec mal. detí T. A., nar. XX.X.XXXX, t.č. bytom R. F. XXX/XXX, A. X., A. N. je povinný prispievať na výživu mal. R. A., nar. XX.XX.XXXX sumou po 70 eur mesačne a na výživu mal. Y. A., nar. XX.X.XXXX sumou po 50 Eur mesačne, a to vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky mal. detí, počnúc dňom doručenia tohto rozhodnutia, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 3P/20/2020.

III. Vo zvyšnej časti súd návrh matky zamietá.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 7.1.2020 navrhovateľka žiadala, aby maloleté deti R. a Y. boli na čas do rozvodu jej manželstva s otcom zverené do jej starostlivosti a otec bol zaviazaný prispievať na ich výživu sumou po 170 Eur mesačne na mal. R. a sumou po 130 Eur mesačne na mal. Y..

2. Spolu s návrhom o zverenie dieťaťa do jej náhradnej osobnej starostlivosti požadovala aj nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré označila ako predbežné opatrenie, a ktorého nariadenie odôvodňovala tým, spolu s deťmi žije u svojich rodičov v K. T. od 29.6.2019 v ich rodinnom dome. Mal. deti pochádzajú z jej manželstva s otcom mal. detí, ktoré manželstvo uzavreli dňa X.X.XXXX v K. T., pričom otec maloletých detí ako aj obe maloleté deti majú české štátne občianstvo. Obe deti sa adaptovali na prostredie u starých rodičov, maloletý R. navštevuje materskú školu v blízko domu a s maloletou Y. je na rodičovskej dovolenke. Pokiaľ ide o jej príjmy, tak disponuje len rod. príspevkom vo výške 7 600 CZK (302,27 Eur). Otec maloletých detí pracuje ako montážny pracovník v A. a má príjem 25 000 CZK, pričom za obdobie posledných šiestich mesiacov, ako sa ona nachádza na Slovensku jej poslal na deti peniaze len dva krát. Navrhovateľka tiež poukazovala na to, že spoločnú domácnosť opustila spolu s deťmi z dôvodu, že si s otcom maloletých detí prestala rozumieť, keďže tento vo zvýšenej miere požíval alkoholické nápoje a často krát ju psychicky vydieral, pričom od júna 2019 sa otec s deťmi stretol viackrát, no ani po týchto stretnutiach nedošlo medzi nimi ako rodičmi maloletých detí k bližšiemu zblíženiu napriek

tomu, že sa snažili ich manželstvo zachrániť aj formou návštevy manželovho psychológa, stretnutiami s kňazom, ako aj s návštevou manželskej poradne a jej psychológom na Slovensku. Keďže žiadna zmena nenastala a otec maloletých detí pokračuje v pití, čo sa jej potvrdilo aj pri jeho poslednej návšteve počas Vianoc podala aj žiadosť o rozvod manželstva.

3. Kolízny opatrovník mal. detí vo svojej správe zo dňa 23.01.2020 okrem iného uviedol, že po kontakte s otcom zistil, že tento žije v podnájme v dvojizbovom byte v A. X., pričom pracuje ako montážny pracovník s mesačným príjmom 16 000 CZK (636,36 Eur) a doteraz matke prispel na výživu mal. detí sumou cca 400 Eur. S podaným návrhom na úpravu výkonu rod. práv a povinností nesúhlasil, avšak je ochotný s matkou sa dohodnúť na výške výživného a na úprave stretávania. Zároveň sa mal vyjadriť, že súhlasí s tým, aby mal. deti do rozvodu bývali s matkou na Slovensku.

4. Zo sobášneho listu zo dňa XX.X.XXXX (čl. XX) mal súd osvedčené, že rodičia mal. detí sú manželia, ktorý uzavreli manželstvo dňa X.X.XXXX v K. T.. Z manželstva pochádzajú 2 mal. deti, a to mal. R., nar. XX.XX.XXXX v K., T. U., občan A. N. (čl. XX) a mal. Y., nar. XX.X.XXXX v A. X., rovnako občianka A. N. (čl.XX). Zo správy kolízneho opatrovníka (čl. 14) ako aj z Čestného prehlásenia rodičov matky G. X. a X. X. zo dňa X.X.XXXX (čl. 21) mal súd osvedčené, že matka spolu s mal. deťmi žije u rodičov, a to od 29.6.2019 v obci K. T.. Rovnako, že obe mal. deti sú v evidencii detského lekára J.. J. v obci J., SR (čl. 5). V neposlednom rade bolo zistené, že na tunajšom súde prebieha aj konanie o rozvod manželstva, ktoré konanie nie je právoplatne skončené, a to pod sp. zn. 12 P/1/2020, kde matka podala návrh rovnako dňa 7.1.2020.

5. V danom prípade rodičia maloletých detí sú manželia, ktorý boli zosobášený na Slovensku, otec maloletých detí ako aj maloleté deti sú občanmi A. N., matka je štátnym občanom Y. N., otec žije a pracuje v A. N., matka spolu s deťmi po dobu viac ako pol roka žije na Slovensku v obci K. T., v blízkosti ktorého mal. R. navštevuje aj materskú škôlku. Z vyššie uvedeného vyplýva, že sa jedná o konanie s cudzím štátnym prvkom- občania ČR a preto bolo potrebné v prvom rade skúmať, či tunajší súd má právomoc vo veci konať a rozhodnúť.

6. Základnou normou, podľa ktorej sa posudzuje právomoc slovenského súdu v konaniach s medzinárodným prvkom /otec ako aj deti sú cudzinci, rodičia žili posledne spoločne v A. republike je M. č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej len MPS). Podľa § 2 MPS, ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy. Určovanie právomoci súdov vo veciach s medzinárodným prvkom v tomto konkrétnom prípade určuje nariadenie č. 2201/2003 ES o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (ďalej len „nariadenie“). V zmysle článku 8 ods. 1 tohto nariadenia majú súdy členského štátu právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania. Odsek 1 sa uplatňuje s výhradou ustanovení článkov 9, 10 a 12.

7. Judikatúra súdneho dvora vytvorila základné kritériá vymedzenia obsahu obvyklého pobytu tak, že obvyklý pobyt dieťaťa musí byť určený na základe súhrnu osobitných skutkových okolností každého jednotlivého prípadu. Okrem fyzickej prítomnosti dieťaťa v členskom štáte musia byť zohľadnené ďalšie faktory, z ktorých je možné vyvodiť, že táto prítomnosť nemá dočasný alebo príležitostný charakter a že pobyt dieťaťa odzrkadľuje istú mieru začlenenia do sociálneho a rodinného prostredia. Do úvahy treba vziať najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu na území členského štátu, štátnu príslušnosť a presťahovanie rodiny do tohto štátu, miesto a podmienky školskej dochádzky, jazykové znalosti a rodinné a sociálne väzby dieťaťa v danom štáte. (C - 523/07, bod 37- 39). Pri posudzovaní obvyklého pobytu je potrebné zobrať do úvahy aj vek dieťaťa, nakoľko iné faktory sa zohľadňujú v prípade dojčťa, ako v prípade dieťaťa v školskom veku alebo v prípade nepľnoletého, ktorý ukončil svoje štúdiá (C - 497/10, bod 52- 53). V prípade dojčťa, ktoré je opatrované jedným z rodičov, je potrebné vziať do úvahy integráciu rodiča do jeho sociálneho a rodinného prostredia a zohľadniť faktory, ako sú dôvody presťahovania rodiča do iného členského štátu, jazykové znalosti, ako aj geografický a rodinný pôvod rodiča (C - 497/10, bod 55).

8. Nakoľko nariadenie neupravuje minimálnu dĺžku pobytu, trvanie pobytu môže slúžiť len ako indícia v rámci posúdenia stability pobytu, pričom toto posúdenie sa musí uskutočniť vo svetle všetkých osobitných skutkových okolností každého jednotlivého prípadu. Na zmenu obvyklého pobytu sa berie do úvahy najmä vôľa dotknutej osoby vytvoriť v ňom stále a obvyklé centrum svojich záujmov s úmyslom dať mu stabilnú povahu. (C - 497/10, bod 51).

9. Pri zmene obvyklého pobytu však treba rozlišovať situáciu neoprávnenej zmeny pobytu dieťaťa, t.j. pri únose dieťaťa, kedy si podľa čl. 10 nariadenia zachováva právomoc súd členského štátu, kde malo dieťa obvyklý pobyt pred únosom, ak sú zároveň kumulatívne splnené podmienky uvedené v čl.10.

10. V zmysle čl. 1 nariadenia sa v bode 7. pod pojmom "rodičovské práva a povinnosti" označujú všetky práva a povinnosti týkajúce sa osoby alebo majetku dieťaťa, ktoré nadobudla fyzická osoba alebo právnická osoba rozsudkom, zo zákona alebo na základe dohody, ktorá má právne účinky. Tento pojem zahŕňa opatrovnícke právo a právo styku s dieťaťom; bod 8. pojem "nositeľ rodičovských práv a povinností" označuje každú osobu, ktorá má rodičovské práva a povinnosti k dieťaťu; bod 9. pojem "opatrovnícke právo" zahŕňa práva a povinnosti súvisiace s osobnou starostlivosťou o dieťa, najmä právo určiť miesto pobytu dieťaťa; a bod 10. pojem "neoprávnené premiestnenie alebo zadržiavanie" znamená premiestnenie alebo zadržiavanie dieťaťa, ak:

a) je porušením opatrovníckeho práva nadobudnutého rozsudkom, zo zákona alebo dohodou, ktorá má právne účinky, podľa práva členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním; a

b) za predpokladu, že v čase premiestnenia alebo zadržania sa toto opatrovnícke právo aj skutočne vykonávalo, buď spoločne alebo samostatne, alebo by sa bolo takto vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu alebo zadržaniu. Opatrovnícke právo sa považuje za vykonávané spoločne, ak na základe rozsudku alebo zo zákona jeden nositeľ rodičovských práv a povinností nemôže rozhodnúť o mieste pobytu dieťaťa bez súhlasu druhého nositeľa rodičovských práv a povinností.

11. Vyššie uvedené nariadenie č. 2201/2003 ES o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 však nemožno použiť vo veciach vyživovacej povinnosti, ktorá je vylúčená z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, keďže sa na ňu vzťahuje Nariadenie Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti (ďalej len „Nariadenie“).

Podľa čl. 1 ods. 1 tohto Nariadenia č. 4/2009 sa toto nariadenie vzťahuje na vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu z rodinných vzťahov, príbuzenstva, manželstva alebo švagrovstva.

Podľa čl. 3 Nariadenia

V členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná:

a) súdu podľa miesta obvyklého pobytu povinného, alebo

b) súdu podľa miesta obvyklého pobytu oprávneného, alebo

c) súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o osobnom stave, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov, alebo

d) súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o rodičovských právach a povinnostiach, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

Podľa čl. 14 Nariadenia Predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení

Súdom členského štátu možno podať návrh na vydanie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení, ktoré sú dostupné podľa právneho poriadku tohto štátu, aj keby podľa tohto nariadenia mali právomoc rozhodovať vo veci samej súdy iného členského štátu.

12. V danom prípade súd po zhodnotení skutkového stavu s ktorým mal možnosť oboznámiť sa, a teda potom ako zistil, že maloleté deti sa spolu s ich matkou nachádzajú od 29.6.2019 na území Slovenskej republiky v obci K. T., kde žijú v rodičovskom dome ich starých rodičov mal za to, že je daná jeho právomoc konať tak vo veci neodkladného opatrenia ako aj následne vo veci samej týkajúcej sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k mal. deťom na čas do rozvodu manželstva ich rodičov, keďže obvyklý pobyt detí bol podľa názoru súdu založený na území Slovenskej republiky v obci K. T., a to minimálne od 7/2019, kedy sa deti spolu s matkou presťahovali na Slovensko, na ktorom území sa

zdržujú doteraz, a teda po dobu viac ako 7 mesiacov. S uvedenou skutočnosťou bol podľa názoru súdu uzrozumený aj otec mal. detí, ktorý sa mal aj podľa správy kolízneho opatrovníka mal. detí vyjadriť, že súhlasí s tým, aby mal. deti do rozvodu žili s matkou na Slovensku, mal. deti tu zároveň viackrát navštívil.

13. Podľa § 112 ods.1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je miestne príslušný súd, v ktorého obvode má maloletý v čase začatia konania bydlisko určené dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok v znení účinnom od 1.7.2016 (ďalej len „CMP“) na konanie podľa tohto zákona (CMP) sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 329 ods.1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Podľa § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenia bude trvať len po určený čas.

Podľa § 360 ods. 1 CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

Podľa § 367 ods. 3 CMP uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25, § 26 Zákona o rodine sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. v platnom a účinnom znení (ďalej len „Zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods.1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

14. Nariadenie neodkladného opatrenia má dočasný (predbežný) charakter. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie a taktiež pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia nie je potrebné poznať vyjadrenie ostatných účastníkov (§ 329 ods. 1 prvá veta CSP).

15. Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä: a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj mal. dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa.

16. Rodičovské práva a povinnosti majú obidvaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/36/>> o rodine). V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa vychádza zo skutočností, ktoré sú osvedčené. Osvedčenie na rozdiel od dokázania znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.9.2010, sp. zn. 6Cdo/171/2010 <<http://merit.slv.cz/6Cdo/171/2010>>). Neodkladné opatrenie vo veciach platenia výživného môže súd nariadiť na návrh (ak ide o inú než maloletú osobu) alebo aj bez návrhu (ak ide o výživné pre maloleté dieťa). Uloženie tejto povinnosti je možné, ak existuje nárok na výživné, pričom právny dôvod vyplýva zo Zákona o rodine.

17. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia, ako aj obsah podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia potom ako súd zistil, že ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia po začatí konania, súd návrhu matky na jeho nariadenie čiastočne vyhovel.

18. Súd mal za to, že je potrebné neodkladne upraviť pomery maloletých detí do budúcnosti, a teda do právoplatného skončenia konania o úpravu rod. práv a povinností, ktorý návrh matka podala spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia práve z dôvodu, že spolu s deťmi žije na území Slovenskej republiky a otec mal. detí na výživu týchto neprispieva pravidelne. Starostlivosť o mal. deti je síce zabezpečovaná zo strany matky, otec voči tejto skutočnosti nič nenamietal keďže deti sa aj fakticky nachádzajú vo fyzickej starostlivosti matky, no vzhľadom ku skutočnosti, že medzi rodičmi prebiehajú aktuálne dve konania, a to tak konanie o úpravu rod. práv a povinností do rozvodu, ako aj rozvodové konanie, ktoré konania zatiaľ nie sú právoplatne skončené, keď navyše otec žije v Českej republike, súd mal za to, že tu existuje potreba dočasne upraviť otázku predbežnej starostlivosti o deti, aby do vydania konečného rozhodnutia vo veci samej nedošlo ku konfliktu medzi rodičmi ohľadne otázky tejto starostlivosti. Nakoľko túto starostlivosť o deti vykonáva výlučne zatiaľ matka mal. detí aj vzhľadom k ich nízkemu veku, súd obe deti predbežne zveril do jej starostlivosti.

19. Zároveň, nakoľko boli splnené zákonné predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia v časti výživného, a to existencia právneho vzťahu a potreba bezodkladnej úpravy vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom, keďže v konaní bolo osvedčené, že otec na výživu detí neprispieva pravidelne, pričom podľa vlastného vyjadrenia ako vyplýva zo správy kolízneho opatrovníka dosahuje príjem vo výške 16.000 CZK (636,36 EUR), súd uložil tomuto povinnosť prispievať na ich výživu sumou po 50 eur mesačne na mal. Y. a sumou po 70 eur mesačne na výživu maloletého R.. Suma 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona predstavuje 28,79 Eur (ako 30% zo sumy 95,96 Eur). V konaní mal súd však súd

osvedčené, že otec podľa vlastného vyjadrenia dosahuje príjem 636,36 Eur, a preto v jeho možnostiach ako aj schopnostiach bude aby minimálne do právoplatného skončenia konania vo veci samej platil výživné v stanovenej výške, pričom súdom stanovené sumy sú len o niečo vyššie ako minimálne výživné, a tieto sumy výživného zabezpečia skutočne iba základné a nevyhnutné potreby maloletých detí. Táto vyživovacia povinnosť je stanovená otcovi mal. detí iba do rozhodnutia vo veci samej, v rámci rozhodovania ktorej bude súd vykonávať podrobnejšie dokazovanie aj ohľadne osobných, majetkových a zárobkových pomerov, z ktorých zistení bude následne pri rozhodovaní vo veci samej vychádzať.

20. Nakoľko súd rozhodol o výške predbežného výživného v sumách uvedených vo výroku II. tohto uznesenia, vo zvyšku návrh matky a teda pokiaľ táto žiadala zaviazať otca na platenie výživného v sume 170 eur na mal. R. a v sume 130 Eur na mal. Y. zamietol výrokom III., nakoľko v rámci nariadenia neodkladného opatrenia súd určuje výživné v nevyhnutnej miere, pričom na určenie vyššej miery výživného bude potrebné vykonať rozsiahlejšie dokazovanie ohľadom zistenia majetkových a zárobkových pomerov oboch rodičov maloletých detí, ktoré dokazovanie súd v rámci nariadenia neodkladného opatrenia zatiaľ nevykonával.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. (§ 357 písm. d) CSP v spojení s § 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 a § 364 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. Ak odvolanie neobsahuje odvolacie dôvody alebo ak sú odvolacie dôvody nezrozumiteľné, súd vyzve odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov (§ 62 CMP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Toto rozhodnutie je vykonateľné doručením.